

Els autors locals es fan un lloc en un Sant Jordi «clàssic»

► Llibreters i editors celebren una «bona» jornada que, tot i el fred, no va deixar ningú a casa ► Ramon Gener i Vilajosana i Serrano, noms del dia

SUSANA PAZ. MANRESA

■ Les previsions es van complir i en el rànquing dels llibres més venuts ahir a Manresano van faltar els títols que ja havien marcat la tendència la setmana prèvia: *Història d'un piano*, de Ramon Gener (Columna); *Un animal salvatge*, de Joël Dicker (La Campana); *Aprendre a esquivar les bales*, de Xavi Coral (La Campana) - exhaurits des del migdia en diverses parades - *Ocàs i fascinació*, d'Eva Baltasar (Club Editor 1959) i el que s'està convertint en un *longseller*, *Les calces al sol*, de la puigcerdanesa Regina Rodríguez (La Campana). Narrativa i en català, com mana la tradició i amb els noms que encapçalen les llistes del país. O pràcticament.

Aquí, però, juguem en dues lligues: la general i la dels autors i autores locals amb títols que, ahir, es van fer un lloc en tot aquest maremàgnum de pàgines. En especial, *Escriu el teu nom*, d'Anna Vilajosana i Xavier Serrano (L'Albí); la supervendes manresana Míriam Tirado (diversos títols, com Jo primer, El Cep i la Nansa, també entre els més venuts del país); *Liderar per servir*, de l'excalde Valentí Junyent escrit amb Salvador Redó (Pagès Editors) i *Manresa. Festes i tradicions*, de Gal·la Garcia (Efadós). També, Pep Garcia a amb 2.000.709,61 € (Parcir) o *Transéquia*, de Francesc Comas.

Ahir, es va viure un «Sant Jordi clàssic», en paraules d'Antoni Daura, llibreter de la Parcir i president de la UBIC. Habitual per feiner i tradicional per l'amenaça de pluja (que va fer patir tothom). Un clàssic com abans de la pandèmia. Millor a la tarda, quan la quitxalla surt de l'escola. La diferència? El fred, més propi de tardor que de primavera.

Tots els llibreters i editors consultats per aquest diari van qualificar d'un «bon Sant Jordi» un dia en què,

ELS MÉS VENUTS

GENERAL

- **Ramon Gener** amb *Història d'un piano*.
- **Xavi Coral** amb *Aprendre a esquivar les bales*.
- **Joël Dicker** amb *Un animal salvatge*.
- **Eva Baltasar** amb *Ocàs i fascinació*.
- **Regina Rodríguez** amb *Les calces al sol*.

LOCAL

- **Anna Vilajosana i Xavier Serrano** amb *Escriu el teu nom*.
- **Míriam Tirado** amb diversos títols.
- **Valentí Junyent i Salvador Redó** amb *Liderar per servir*.
- **Gal·la Garcia** amb *Manresa. Festes i tradicions*.
- **Pep Garcia** amb la novel·la 2.000.709,61 €

Míriam Tirado i Jordi Wild, entre els autors més venuts al país

► Els manresans Jordi Wild i Míriam Tirado van entrar ahir en la llista dels més venuts en les categories de no ficció i d'infantil i juvenil, respectivament. El youtuber amb *Anatomia del mal (Edicions B)* i l'experta en criança conscient amb *Jo primer (El Cep i la Nansa)*. Són dades de la Cambra del Llibre amb vendes de la diada i amb la informació de la setmana recollida per Libri-Red. El rànquing definitiu, di-lluns que ve.

cadascun d'ells, van posar sobre el tauler les seves especificitats. Així, llibreries generalistes com **Parcir**, **Sobrerroca**, **Abacus** o **Rubiralta** coincidien quasi fil per randa en els títols més demanats: els que obren l'article; a la Parcir, també, *Tor: Focencès*, de Carles Porta (La Campana); a Abacus, *Tres mesos de vacances*, de Neus Rossell (Rosa dels Vents) i a

Rubiralta, *Les calces al sol*. Però qui ahir va viure la jornada més feliç va ser la Rubiralta («118 anys, quatre generacions, tot dones»): «La nostra fita era tornar a obrir per Sant Jordi i hem complert», explicava Cristina Blesa, responsable de la llibreria, que no va parar de rebre felicitacions per la remodelació de la botiga del Born.

La **2 de Piques** (especialitzada en còmic) portava a la parada títols del gènere però, també, novel·la. Els seus èxits? *Blackwater I. La riuada*, de Michael McDowell (Blackie Books), *La Germandat de l'Àngel Caigut*, de Jaume Clotet (Destino) i *One Piece nº 01*, d'Eiichiro Oda; a la **Papasseit**, la llibreria de segona mà de Manresa, feia forat la «narrativa i juvenil» amb demanda de Quim Monzó, per exemple. El primer Sant Jordi de la **Murmuri**, especialitzada en pensament crític, se saldava amb bones sensacions, amb més narrativa que d'assaig i bona sortida dels títols sobre «feminisme» així com *El amanecer de todo*, de David Graeber i David Wengrow (Ariel). Qui també estrenava parada, però a la plaça Clavé, era la **Poques Paraules**, amb vendes «molt repartides» i Eva Baltasar traient el cap al costat dels llibres infantils i juvenils (com a la majoria de parades). L'interior de la llibreria, on la filosofia s'allunya de *bestsellers*, bullia d'activitat.

Quant a editorial locals, a **Zenobita**, els èxits del dia van ser *Transéquia*, de Comas, l'infantil *Entre feixes i revolts*, de Margarida Picart i Núria Viladés i els llibrets amb les cantates de l'ACEM; a **Kult**, *El sueño de Yugoslavia*, del manresà Jordi Cumpido (Bellaterra Edicions); *La pimpinella blava*, de Svetlana Slapzak (L'Agulla Daurada) i *Sospitosos habituals*, de Fonsi Loaiza (Tigre de Paper). A **L'Albí**, el llibre més venut «amb diferència», explicava Jaume Huch, va ser un dels títols locals de la jornada: *Escriu el teu nom*. A **Farell**, els més demanats van ser els de rutes per la zona Bages-Berguedà i els de cuina. I, finalment, **Lalè**, amb llibres relacionats amb el territori, un dels més venuts va ser l'àlbum *El Lluís i l'Alzina de Querol*, de Mari Fouz, Clara Fons, i l'Aram. Havia estat un bon dia... a l'espera que ningú no els robés la facturació del dia. Com els va passar l'any passat.

Una de les moltíssimes parades de roses, ahir a Manresa

EDUARD VEGA

TEMA DEL DIA

Un piano escriu la música del Sant Jordi més normal dels darrers anys a Manresa

► Milers de ciutadans ocupen el centre en una jornada amb diversos punts d'atenció al carrer

Toni Mata i Riu
MANRESA

CRÒNICA

■ Sant Jordi venia precedit en guany d'un títol molt llarg -el primer en dia feiner des de la pandèmia i sense restriccions sanitàries- i l'any vinent tant de bo s'hi pugui afegir a la seqüència de complements la cua «i sense abric». El dilema sobre l'amenaça pluja va semblar que s'apagava quan a mitja tarda va sortir un sol prou confortable i, sobretot, tranquil·litzador pels qui munten la paradeta per vendre llibres, roses, solidaritat, reivindicacions i credos de tota mena. Però la festa no es va escapar d'una temperatura poc agradable, una anècdota al capdavant, perquè Manresa va viure un Sant Jordi esclatant amb milers de persones al carrer i convertint el primer tram del Passeig Pere III, a l'espai perimetrat dels dispensadors professionals de llibres i roses, en un tap humà superlatiu.

Més enllà dels taulells i els estands, intercalats amb les terrasses dels bars, l'element felicitant disruptiu de la jornada va ser un piano a l'altura del Quimet amb la tapa oberta per a tothom qui s'hi volgués entretenir una estona. «Creiem que a Manresa hi falta música al carrer», explicava Xavier Ricarte, pianista de la capital bagenca resident a Hamburg. De la seva butxaca i la del còmplice en l'aventura Guillem Victori, restaurador (La Lluna, Quimet) i melòman, van sortir els diners per llogar l'instrument -«no ha pogut ser de cua pel temor a la pluja»- i ubicar-lo al mig de la festa amb finalitats benèfiques: en una urna, taquilla inversa i tota la recaptació per a la lluita contra l'ELA (esclerosi múltiple).

«Sant Jordi és un dia de llibres i roses i vam pensar que estaria bé posar-hi música», un propòsit fet realitat del que van anar participant des d'estudiants i professors fins a ciutadans amb aptituds i

d'altres que «no s'havien assegut davant un piano a la seva vida», comentava Ricarte: «m'he posat al seu costat, una classe de cinc minuts i hem tocat a quatre mans». La idea és repetir l'experiència al llarg de l'any en altres dates assenyalades com l'Aixada, la Mediterrània i altres fires i festes de gran concurrència ciutadana. Encara no hi ha res lligat, però la propera sessió de Piano al Carrer tindrà lloc o bé per la Festa Major o per la Diada de l'11 de setembre. «Tant de bo hi hagi un grup de petits comerços que s'ajunti i ens ajudi amb el lloguer», va rebler Ricarte, que va estudiar al Conservatori de Música de Manresa.

Encapçalava Neruda el *Poema XX* assegurant que «Puedo escribir los versos más tristes esta noche». En la veu de la xilena Gabriela Vargas, el lament del poeta es va escoltar des d'una tarima per on van anar passant les parelles lingüístiques que van donar calor i color a una nova edició d'una activitat arrelada al Sant Jordi i que permet gaudir amb el so de diverses llengües i la seva traducció catalana. Uns metres més enllà, al pati del Casino i sobre una catifa blava plena de caixes de llibres, els pares llegien contes als seus fills, alguns amb més fortuna i atenció dels petits que els altres, en un acte organitzat pel col·lectiu Una altra educació és possible.

Autors amb firma

Pep Molist, bibliotecari i escriptor de llibres per a infants, és el somriure personificat. Sempre atent, ahir va dedicar un grapat de còpies de les seves darreres novetats, últimes adquisicions d'un catàleg imponent que arriba a la vuitantena de títols. Com ell, altres autors de la Catalunya Central es van anar seient a les carpes instal·lades al mig del Passeig per les llibreries i editorials de la ciutat per signar exemplars de les seves darreres criatures. La salut creativa del territori llueix en una àmplia amalgama de gèneres, tal com han pogut constatar els lectors del diari des de fa setmanes.

El piano del Quimet convidava a tocar tothom qui s'hi atrevis

MIREIA ARSO

Gal·la Garcia va signar «Manresa, festes i tradicions»

MIREIA ARSO

Rosar Rojas i Beatrice Nyffenegger

MIREIA ARSO

Pep Garcia va firmar la seva novel·la

MIREIA ARSO

Oriol Pérez, Salvador Redó i Valentí Junyent

MIREIA ARSO

Pep Molist somriu a un jove lector

MIREIA ARSO

Francesc Comas, autor del llibre de la Transéquia

MIREIA ARSO